

Verlangen naar nieuw leven

We leven in een heel vervelende tijd. Dingen die echt bij het menszijn horen, mogen niet meer. Knuffelen, handen schudden, familiebezoek, verjaardagsfeestjes: allemaal kans op besmetting en dus sterk af te raden. De horeca is dicht, dus geen pilsje tijdens een fietstocht op een terrasje, ook geen kopje koffie na de mis. Geen Carnaval, geen Sint Joepmarkt, geen Kruispunt bijeenkomsten, misschien wéér geen Sint Rosa en het Oktoberfeest...? 'Niet-noodzakelijke' winkels dicht, lege winkelstraten. Enorme eenzaamheid bij velen. Hoe houden we dit vol ?

'Hoe houden we dit vol?' riep het volk van Israël in Egypte. Lang geleden waren ze naar Egypte getrokken vanwege de hongersnood in Kanaän. Maar nu zijn de Israëlieten slaven geworden van de Egyptenaren. Het volk wordt te talrijk en de farao besluit actie te ondernemen om de bevolkingsgroei van Israël te stoppen. Alle pasgeboren jongens moeten worden gedood. Op wonderbare wijze ontkomt Mozes aan deze maatregel en wordt zelfs opgenomen onder de hovelingen van farao. Mozes krijgt van God de opdracht zijn volk uit Egypte te leiden. De farao stemt niet in met het vertrek van zijn slaven. God zendt plagen over Egypte: duisternis, sprinkhanen... en de laatste plaag betekent voor alle eerstgeborenen van het land de dood. De Israëlieten zullen aan deze plaag ontkomen doordat zij van Mozes de opdracht krijgen in de avond een lam te slachten en het bloed ervan op de deurposten te strijken. Zo redt het bloed van het lam het volk van Israël van de dood van de eerstgeborenen. God geeft nieuw leven. Hij leidt zijn volk door de Rode Zee naar het beloofde land. 'Hoe houden we het vol?' wordt: 'God heeft ons gered, groot is zijn Naam!'

Jaarlijks zal Jezus ter nagedachtenis aan deze redding, met zijn apostelen het Pesach vieren. In de avondschemering wordt een lam geslacht. Op Witte Donderdag zegt Christus van dit lam: 'Dit ben Ik zelf. Ik ben het nieuwe Paaslam. Ik ben gekomen om jullie te redden van de slavernij van dood en zonde. Ik geef jullie het ware leven.'

Er is een grotere slavernij dan de gevangenschap van het volk in Egypte. Er is een grotere vrijheidsbeperking dan die ons wordt opgelegd door de coronamaatregelen. Onze werkelijke vrijheidsbeperking zit in het feit dat we zijn overgeleverd aan de dood. Jezus Christus werd na het Laatste Avondmaal op Goede Vrijdag gekruisigd. Hij stierf de slavendood. Maar zoals Israël door de Rode Zee trok, trok Christus dóór de dood heen. Met Pasen verrees Hij uit het graf en deed ons de belofte dat wij mét Hem mogen verrijzen tot nieuw en eeuwig leven. Niet zonde en dood hebben het laatste woord, maar het Leven.

We hebben een bijzondere Vastentijd doorgemaakt. We hebben van heel veel moeten afzien. Noodgedwongen. Met Pasen zullen de maatregelen nog niet allemaal voorbij zijn. Wat wel voorbij mag zijn: ons sombere gevoel van 'hoe houden wij dit vol?' Wij houden vol omdat we geloven dat Jezus Christus is verrezen en dat de dood definitief is overwonnen. Vier Pasen en besef: ook dit gaat voorbij! Niet de moeilijkheden hebben het laatste woord maar we zijn gered van de dood door Jezus Christus !

Zalig Pasen !

Ranil Weerawarna, kapelaan
Elly Bus-Linssen, pastoraal werker
Rob Merckx, pastoor

April 2021